

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a Anny Žákovej, v právnej veci navrhovateľky **A. H., bytom B.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni - ústrediu**, Ulica 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. apríla 2008, č. k. 7Sd 191/2007-11, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 4. apríla 2008, č. k. 7Sd 191/2007-11 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo X. z 22. mája 2007 **z r u š u j e** a vracia odporkyňi na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 22. mája 2007, číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z. z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla tak, že navrhovateľke naďalej trvá nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákona č. 100/1988 Zb.“) a nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia prislúchajúceho k dôchodku podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd zistil, že navrhovateľka je od roku 2000 poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku a pri kontrolnej lekárskej prehliadke bola uznaná invalidnou podľa § 71 zákona pre 45% mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť. Dňa 20. septembra 2007 bol zdravotný stav navrhovateľky prehodnotený so záverom, že je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. s odôvodnením, že od roku 2002 jej zdravotný stav nevykázal známky zhoršenia v tom, že by v dôsledku dekompenzácie bola hospitalizovaná na psychiatrickej klinike, ambulantná liečba je účinná a pridružené sekundárne ochorenia v zmysle choroby vysokého tlaku, bolesti chrbta, exogénnej obezity a porúch metabolizmu tuku posudkový záver nemenia, sú posudkovo nevýznamné. Zdravotný stav navrhovateľky spĺňa posudkové kritériá na uznanie čiastočnej invalidity, navrhovateľka je schopná vykonávať fyzickú prácu na skrátený pracovný úväzok 4-6 hodín denne, bez nadmernej psychickej a fyzickej záťaže. Krajský súd považoval posudky posudkových lekárov za náležite odôvodnené a keďže navrhovateľka nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by závery posudkov spochybnil, mal za preukázané, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. a že odporkyňa preskúmaným rozhodnutím rozhodla o trvaní nároku na čiastočný invalidný dôchodok a jeho výplatu v súlade s § 263a ods. 1 písm. c/ zákona o sociálnom poistení.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka odvolaním. Namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu v dôsledku nesprávneho posúdenia jej zdravotného stavu. Je ťažko chorá, trpí aj na vysoký krvný tlak. Nemôže vykonávať žiadnu pracovnú činnosť ani privyrobiť si na polovičný pracovný úväzok. K odvolaniu pripojila rozhodnutie priznania jednorazovej finančnej výpomoci od mestskej časti Bratislava Vrakuňa.

Odporkyňa v podanom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľka v odvolaní nepovažuje za opodstatnené a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Posudkoví lekári podľa jej názoru zohľadnili všetky navrhovateľkou uvádzané ťažkosti a konštatovali, že navrhovateľka je od augusta 2000 čiastočne invalidná. Ich závery sú odborné a náležite zdôvodnené, pričom navrhovateľka nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by ich závery spochybňoval.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky bolo podané dôvodne.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka bola od 3. augusta 2000 poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa § 37 ods.1 zákona č. 100/1988 Zb. Tento dôchodok sa od 1. januára 2004 považuje za invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení (§ 263 ods. 1).

V dávkovom spise sa nachádza žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z 25. februára 2004. Rozhodnutím zo 4. júna 2004, číslo X., odporkyňa podľa § 70 ods.1 a § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok. Krajský súd v Bratislave toto rozhodnutie odporkyne potvrdil, avšak na základe podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 4So 39/2005-19 z 10. mája 2006 rozsudok krajského súdu z 26. januára 2005, č. k. 6Sd 263/04-9, zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zo 4. júna 2004 zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

Podľa § 263a ods. 1 c/ zákona č. 461/2003 Z. z. poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej sume vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Podľa § 263a ods. 5 zákona, ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom

úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľka sa žiadosťou z 25. februára 2004 domáhala invalidného dôchodku podľa § 70 zákona o sociálnom poistení z dôvodu zhoršenia jej zdravotného stavu. O tejto žiadosti odporkyňa doteraz nerozhodla. Na základe uvedenej žiadosti a v súlade s rozsudkom najvyššieho súdu z 10. mája 2006 mala preto odporkyňa posúdiť mieru schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 zákona o sociálnom poistení a rozhodnúť o nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 tohto zákona ku dňu, od ktorého navrhovateľka invalidný dôchodok žiadala priznať. Súčasne na základe posúdenia na účely § 263a ods. 1 písm. c/ a § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení zákona mala porovnať výšku invalidného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. s výškou čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a rozhodnúť o nároku na výplatu čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 alebo nároku na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Z posudkov, vypracovaných na účely § 263a zákona súčasne vyplýva, že posudkoví lekári na rozdiel od ošetrojúcej lekárky nehodnotili psychické ochorenie navrhovateľky ako ťažkého stupňa len z dôvodu absencie ďalších vyšetrení.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odporkyňa vydala rozhodnutie z 22. mája 2007 predčasne, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 250l ods.2 a § 246c ods.1 OSP zmenil, rozhodnutie odporkyne z 22. mája 2007 zrušil a vrátil odporkyňi na ďalšie konanie, v ktorom je viazaná právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne postupovať v naznačenom smere, posúdiť zdravotný stav a invaliditu navrhovateľky tak podľa § 71 zákona na základe jej žiadosti z 25. februára 2004 ako aj na účely § 263a ods.1 písm. c/ zákona o sociálnom poistení, keď si zabezpečí aj nový posudok o zdravotnom stave a schopnosti vykonávať sústavnú zárobkovú

činnosť podľa zákona č. 100/1988 Zb. a vyhlášky č. 149/1988 Zb. Pri novom posúdení vezme do úvahy aj námietky navrhovateľky voči posúdeniu jej zdravotného stavu vznesené v priebehu správneho a súdneho konania a prihliadne aj na novšie lekárske nálezy, z obsahu ktorých vyplýva, že u navrhovateľky je prítomná depresívna porucha ťažkého stupňa. Okolnosť, že navrhovateľka nebola od roku 2002 hospitalizovaná na psychiatrickej klinike nezbavuje odporkyňa povinnosti zabezpečiť si potrebné podklady na účely komplexného posúdenia, pričom zväži aj pribratie znalca z príslušného odboru. Až na základe doplnenia dokazovania odporkyňa znovu rozhodne o nároku podľa § 70 a podľa § 263a ods.1 písm. c/ v spojení s § 263a ods.5 zákona o sociálnom poistení.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP, lebo účastníci náhradu trov konania nežiadali.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .

V Bratislave dňa 25. novembra 2008

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu